

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11C/121/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816201927
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Vrbjar
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7816201927.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Peter Vrbjar, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej X. H., narodenej XX.XX.XXXX, bytom X. X, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou LEGAL IURIS s.r.o., Rožňava, Tehelná 11, IČO: 47 242 795, o zaplatenie 727,13 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu nad sumu 341,10 Eur istiny s príslušenstvom **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy vo výške 727,13 Eur, z toho známy úrok vo výške 226,76 Eur, poplatok vo výške 245,10 Eur, poplatok za upomienku 10,- Eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur a trovy mediačného konania vo výške 202,53 Eur.
2. Okresný súd Rožňava rozsudkom pod sp. zn. 11C/121/2016-51 z 7.12.2016 výrokom I. žalobu zamietol a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.
3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) C.s.p. tým, že súd prvej inštancie rozsudok nedostatočne odôvodnil, čím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
4. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp.zn. 9Co/256/2017 z 18.4.2018 potvrdil rozsudok tunajšieho súdu vo výroku o zamietnutí žaloby do sumy 341,10 Eur a zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby nad sumu 341,10 Eur istiny s prísl. a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
5. Súd po vrátení veci v zrušujúcej časti opätovne nariadil pojednávanie na ktorom sa žalobca nezúčastnil, súhlasil však s pojednávaním a rozhodnutím vo veci bez jeho účasti. Na pojednávaní súd opätovne vykonal dokazovanie listinami nachádzajúcimi sa v spise, a to všeobecnými podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, dohodou o plnení v splátkach, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, vyjadrením žalovanej k žalobe, vyčíslením splátok a pokút a oznámením o splnení záväzku.
6. Súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru a zistil, že tieto sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb (na webovom sídle Národnej banky Slovenska: <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank>>) poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 25.08.2013, kedy bola uzavretá úverová zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou do jedného roka činila úroková sadzba hodnotu 8,12% ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 39,20%, čo je zjavne v rozpore s dobrými mravmi. Vzhľadom na to sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských

úveroch poskytnutý úver pokladá za bezúročný a bez poplatkov, pretože odporuje dobrým mravom a zásadám poctivého obchodného styku.

7. Dobré mravy patria medzi všeobecne uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch medzi účastníkmi konania dodržané, a pokiaľ tomu tak nie je, zabrániť aby slabšia zmluvná strana - v tomto prípade spotrebiteľ, bola pred takýmito praktikami zo strany veriteľov ochránená. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecne uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti.

8. K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn.: 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich.

9. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

10. Krajský súd v Prešove, v právnej veci sp. zn. 3Co/114/2014, v ktorom sa vyjadril aj k výške zmluvných úrokov: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

11. Úroková miera dohodnutá medzi stranami konania prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko v čase poskytnutia úveru priemerná výška úroku za novo poskytnuté spotrebiteľské úvery činila výšku 8,12% a dohodnutá úroková miera medzi stranami konania činila výšku 39,20%, čo je takmer 5-násobok obvyklej úrokovej miery poskytovanej finančnými inštitúciami v rozhodujúcom období. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov obsiahnutú v poplatku za poskytnutý úver za neplatnú, preto nárok žalobcu na zaplatenie 226,76 Eur s príslušenstvom zamietol.

12. Ďalej si žalobca v žalobnom návrhu uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 10,- Eur za upomienky, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur a sumy 202,53 Eur ako trovy mediačného konania.

13. Podľa žalobcu sám inicioval mediačné konanie pred Mediačným centrom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., z ktorého vznikli trovy a tieto má znášať žalovaná. Žalobca nepredložil jediný dôkaz o pravdivosti svojich tvrdení. Neoznačil konanie spisovou značkou, nedoložil ani jeden listinný dôkaz o existencii konania a taktiež neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

15. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

16. Súd v sporovom konaní nemá povinnosť ani právo upozorňovať strany na nedostatočné dôkazy, prípadne chýbajúce dôkazy a navrhovať im predloženie takých dôkazov, ktoré dostatočne podporia

ich tvrdenia. Takýto postup súdu by bol v rozpore nielen s ustanovením citovaného čl. 8 CSP, ale aj so zásadou rovnosti strán sporu. Dokazovanie v občianskom procesnom práve je v sporom konaní založené na prejednacej zásade, ktorá je vyjadrená v citovanom ustanovení čl. 8 CSP. Sporové konanie ovládané touto zásadou je chápané tak, že tvrdiť skutočnosti a navrhovať dôkazy je vecou účastníkov. Zistený skutkový stav je tak predovšetkým výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov.

17. Žalobca v podanej žalobe popísal okolnosti, ktoré ho k podaniu žaloby viedli, opísal teda skutkový dej. V žalobe uviedol aj skutočnosti, ktorými opísal skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, vymedzil predmet konania po skutkovej strane, neuviedol však v žalobe všetky potrebné tvrdenia a tvrdenia ktoré uviedol súdu nepreukázal. Neuvedenie potrebných skutkových tvrdení neznamená vadu žaloby, pretože žalobca v žalobe popísal aspoň také rozhodujúce skutočnosti, ktorými vymedzil predmet konania po stránke skutkovej a následne nebolo povinnosťou súdu vyzvať ho písomnou výzvou na jej doplnenie. Jednoznačne žaloba obsahovala všeobecné náležitosti, opis rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Neobsahovala však všetky potrebné (rozhodujúce) skutkové tvrdenia, o ktoré žalobca v konaní svoj peňažný nárok oprel a z ktorých tento nárok vyvodil.

18. Aby mohol žalobca so svojou argumentáciou v sporovom konaní uspieť, musí k svojim skutkovým tvrdeniam navrhnuť také dôkazy, z ktorých by súd mohol po ich vykonaní a zhodnotení dospieť k záveru, že má právo, ktorého uspokojenia sa vo veci domáha. Pri zisťovaní skutkového stavu súd v zásade vždy vychádza len z tých dôkazov, ktoré boli na návrh strán sporu vykonané. Ak žalobca potrebné dôkazy nepredložil, znamená to, že neunesol dôkazné bremeno, následkom čoho nemôže v konaní uspieť. S ohľadom na uvedené súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 10,- Eur za upomienky, zmluvnej pokuty vo výške 33,- Eur a sumy 202,53 Eur ako trovy mediáčného konania s príslušenstvom zamietol.

19. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

20. Podľa § 255 ods. 1 zákona CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. V tomto konaní žalobca uplatňoval sumu 721,13 Eur, pričom súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

23. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej, ktorá mala plný úspech, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. /§356 písm. b) CSP/

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).